

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 304/2026
31.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Ктз 5/26 од 11.03.2026. године, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К 8839/10 од 14.10.2015. године и К 1/25 од 10.01.2025. године, у седници већа одржаној дана 31.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Ктз 5/26 од 11.03.2026. године, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К 8839/10 од 14.10.2015. године, правноснажна 25.2.2016. године и К 1/25 од 10.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку К 8839/10 од 14.10.2015. године, окривљени АА, коме је суђено у одсуству, оглашен је кривим због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци.

Пресудом Основног суда у Чачку К 1/25 од 10.01.2025. године, правноснажна даном доношења, остављена је на снази пресуда Основног суда у Чачку К 8839/10 од 14.10.2015. године, у погледу окривљеног АА, с тим што је окривљеном у изречену казну затвора урачунато време проведено у екстрадиционом притвору у Холандији у периоду од 04.02.2022. године до 27.09.2024. године, као и време проведено на издржавању казне затвора по пресуди Основног суда у Чачку Кв 74/17 од 28.03.2017. године, у периоду од 27.09.2024. године до 05.12.2024. године, као и време проведено у притвору од 05.12.2024. године до 10.01.2025. године.

Против наведених правноснажних пресуда јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва поднео је захтев за заштиту законитости Ктз 5/26 од 11.03.2026. године, због повреда закона из члана 439. тачка 1), 2) и 3) ЗКП у вези члана 107. став 2. и 6. КЗ, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и

констатује наступање апсолутне застарелости или укинуе пресуду и врати на поновну олдуку суда.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости нема законом прописан садржај.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Одредбом члана 485. став 1. тач. 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, док су ставом 4. наведеног члана прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то таксативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тач. 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом.

Јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва као разлог подношења захтева наводи повреде закона из члана 439. тачка 1), 2) и 3) ЗКП у вези члана 107. став 2. и 6. КЗ, због којих је подношење овог ванредног правног лека дозвољено, али не образлаже у чему се састоје повреде закона из члана 439. тачка 1) и 3) ЗКП.

Повреду закона из члана 439 тачка 2. у вези члана 107. став 2. и 6. КЗ јавни тужилац образлаже наводима да је у односу на окривљеног АА повређен закон, да је наступила апсолутна застарелост извршења изречене казне затвора у трајању од једне године и шест месеци, на основу члана 107. став 6. КЗ, коју одредбу суд није применио, те да је бранилац поднео захтев за утврђивање застарелости извршења ове казне.

Међутим, у конкретном случају јавни тужилац не указује на који начин је побијаним пресудама учињена поменута повреда закона и у образложењу свог захтева наводи чињенице које нису биле предмет одлучивања у нижестепеним пресудама. Наиме, суд се бавио питањем застарелости извршења казне у даљем току поступка поступајући по наведеном захтеву браниоца, која одлука није предмет поднетог захтева за заштиту законитости од стране јавног тужиоца.

Из изнетих разлога Врховни суд налази да захтев за заштиту законитости нема законом прописан садржај, те је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић